

Sygn. akt V CSK 61/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa J. D.

przeciwko P. Sp. z o.o. w J.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 czerwca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 27 września 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od strony pozwanej na rzecz powodów koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanej P. sp. z o.o. w J. od wyroku Sądu Apelacyjnego należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwykłe środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej, pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku na pierwszej ze wskazanych wyżej przyczyn kasacyjnych wymaga sformułowania istotnego zagadnienia, wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, oraz sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego przekonującego o tym, że rozstrzygnięcie zgłoszonych wątpliwości będzie miało znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia tej sprawy, ale także dla rozwoju praktyki sądowej. Wywód ten powinien być zbliżony do przyjętego przy przedstawianiu Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego

przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.).

Wskazane we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania istotne zagadnienie prawne dotyczy tego, czy nie wykonanie przez pacjenta zaleconych wcześniej badań i wizyt kontrolnych może być uznane za przyczynienie się pacjenta w rozumieniu art. 362 k.c. do powstania szkody w postaci pogorszenia jego stanu zdrowia lub śmierci w sytuacji, w której jednocześnie ustalono błąd lekarski w związku z naruszeniem przez lekarza zasad sztuki medycznej. Tak sformułowane zagadnienie nie odpowiada przytoczonym na wstępie wymaganiom pierwszej przyczyny kasacyjnej, jest ponadto oderwane od ustaleń stanowiących podstawę faktyczną rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji, a więc nie wykazuje w istocie związku między rozwianiem sygnalizowanych wątpliwości prawnych skarżącego a wynikiem sprawy. Jest oczywiste, że w świetle art. 362 k.c. jest możliwe, co do zasady, przyczynienie się pacjenta, jak każdego innego poszkodowanego deliktem do szkody, bo wynika to z ogólnych zasad deliktowej odpowiedzialności odszkodowawczej. Jednakże ocena, czy zaniechanie wykonania przez męża powódki zleconych mu w maju 2009 r. badań miało i jaki ewentualnie wpływ na jego nagły zgon w sierpniu 2009 r., a więc, czy można mówić o jego przyczynieniu się i w jakim stopniu do powstania szkody powódki, wymagała poczynienia stosownych ustaleń faktycznych opartych na wiadomościach specjalnych posiadanych przez biegłych sądowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2014 r., II CSK 42/14, nie publ.). Tego rodzaju ustaleń w rozpoznawanej sprawie nie ma, zaś ciężar wykazania przyczynienia się męża powódki spoczywał na pozwanym (art. 6 k.c.), który w apelacji nie podniósł zarzutu naruszenia przez Sąd pierwszej instancji art. 362 k.c., stąd ta kwestia nie była przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego, lecz po raz pierwszy pojawiła się dopiero w skardze kasacyjnej.

Zagadnienie prawne wskazane przez skarżącego nie stanowi więc nowej i dotychczas niewyjaśnionej mimo poważnych wątpliwości kwestii prawnej, lecz jest pytaniem o prawidłową subsumcję faktów mogących świadczyć o przyczynieniu się męża powódki do szkody, które nie zostały jednakże w tej sprawie dostatecznie ustalone i wyjaśnione.

Skarżący nie wykazał więc istnienia powołanej w skardze kasacyjnej przesłanki uzasadniającej przyjęcie jej do rozpoznania, stąd orzeczono jak w sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz powódki, która złożyła odpowiedź na skargę kasacyjną znajduje oparcie w art. 98, 99 i 108 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.

jw